

Напрѣдъ, каквото и да стане,
И земний шаръ да се срути!

Не чакайте всѣгда сполука,
Но въ себе вѣрвайте всѣгда —
Таквазъ е земната наука!
Напрѣдъ, бащи! Напрѣдъ, дѣца!

Ст. Михайловски.

Елегия.

Кажи ми, кажи, бѣдний народе,
Кой те въ тазъ робска люлка люлѣе?
Тозъ ли, що спасителя прободе
На кръста нѣвга звѣрски въ ребрата,
Илъ тозъ, що толкозъ годинъ ти пѣе:
«Търпи, и ще си спасишъ душата»?!

Той ли илъ нѣкой неговъ замѣстникъ,
Синъ на Лойола и братъ на Юда,
Прѣдатель вѣренъ и живъ прѣдвѣстникъ
На нови тегла за сиромаси,
Новъ кърджалия въ нова полуда,
Кой продалъ брата, убилъ баща си?!

Той ли? — кажи ми. Мълчи народа!
Глухо и страшно гърмятъ окови,
Не чуй се отъ тѣхъ гласъ за свобода:
Намръщенъ само съ глава той сочи
На сганъ избрана — роякъ скотове,
Въ сюртуци, въ рѣси и слѣпци съ очи.